

I AQUÍ

Famílies reagrupades per sobreviure

CARLES CAPDEVILA | Actualitzada el 05/06/2012 00:00

M'escrivi la propietària d'una immobiliària i em dóna una dada rellevant. A l'enquesta que fan als que deixen de ser llogaters de pisos els pregunten per què abandonen el pis i on se'n van, i la meitat respon que no pot pagar la renda i anirà a viure a casa d'un familiar. Ella suggereix que això demostra la solidaritat dels parents quan més ho necessites, i també és un indicador més de la gravetat de la situació, perquè havíem assumit que decidir amb qui comparteixes parets formava part de la qualitat de vida. La composició de les unitats familiars va molt lligada a l'economia. En situació d'emergència et protegeixes i comparteixes espais, i a mesura que progresses entens que et guanyes el dret a respirar. De la mateixa manera que al primer pis d'estudiants trobes divertit ser sis o set, i a mesura que podies pagar més (ho dic en passat) triaves pocs companys i ben avinguts. Cada cop hi ha més fills que es disputen quedar-se a casa el pare o la mare perquè la pensió de jubilació és un bon ingrés, de manera que les residències ja no estan tan sol·licitades. I els advocats de divorcis saben que la incapacitat de mantenir dos pisos alimenta la paciència conjugal. Proves evidents que la convivència familiar i la composició de les llars estan més marcades per la presència o absència de diners del que som capaços de verbalitzar.

Tots els articles de:
Carles Capdevila

Follow @CarlesCapde

MÉS CONTINGUTS OPINIÓ

[El Tibet](#)

[Prestdigitació i claudicació](#)

[L'efecte papallona](#)